

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

ततोरथाश्वांश्चमनुष्यानान्युत्तृज्य सर्वे कुरुपांडुयोधाः ॥ दिवाकरस्याभिमुखं जपंतः संध्यागताः प्रांजलयो बभूवुः ॥ ४ ॥ ततो द्वे धीकृते सैन्ये द्रोणः सोमकपांडवान् ॥ अभ्यद्रवत्सपंचालान् दुर्योधनपुरोगमः ॥ ५ ॥ द्वे धीकृतां कुरु रूढह्वामाधवोर्जुनमब्रवीत् ॥ सपत्नान्सव्यतः कृत्वा अपसव्यमिमं कुरु ॥ ६ ॥ समाधवमनुज्ञाय कुरुष्वेति धनं जयः ॥ द्रोणकर्णौ महेष्वसौ सव्यतः पर्यवर्तत ॥ ७ ॥ अभिप्रायं तु कृष्णस्य ज्ञात्वा परपुरं जयः ॥ आजिशीर्षगतं पार्थ भीमसेनोभ्युवाच ह ॥ ८ ॥ भीमसेन उवाच अर्जुनार्जुनवीभत्सोऽशृणुष्वैतद्वचो मम ॥ यदर्थं क्षत्रियासूते तस्य कालोऽयमागतः ॥ ९ ॥ अस्मिंश्चेदागते काले श्रेयो न प्रतिपत्स्यसे ॥ असंभावितरूपस्त्वं सुनृशं संकरिष्यसि ॥ १० ॥ सत्यश्रीधर्मयशसां वीर्येणानृण्यमानुहि ॥ भिध्य नीकं युधांश्रेष्ठ अपसव्यमिमान् कुरु ॥ ११ ॥ संजय उवाच ससव्यसाची भीमेन चोदितः केशवेन च ॥ कर्णद्रोणावतिक्रम्य समंतात् पर्यवारयत् ॥ १२ ॥ तमाजिशीर्षमायांतं दहंतं क्षत्रियर्षभान् ॥ पराक्रांतं पराक्रम्य ततः क्षत्रियपुंगवाः ॥ १३ ॥ नाशक्रुवन्वारयितुं वर्धमानमिवानलं ॥ अथ दुर्योधनः कर्णः शकुनिश्चापिसौ बलः ॥ १४ ॥ अभ्यवर्ष उच्छरव्रातैः कुंतीपुत्रं धनं जयं ॥ तेषामस्त्राणिसर्वेषामुत्तमास्त्रविदां वरः ॥ १५ ॥ कदर्यीकृत्य राजेंद्रशरवर्षैरवाकिरत् ॥ अस्त्रैरस्त्राणिसंवार्य लघुहस्तोजितेन्द्रियः ॥ १६ ॥ सर्वानविध्य निशितैर्दशभिर्दशभिः शरैः ॥ उद्धूतारजसो वृष्टिः शरवृष्टिस्तथैव च ॥ १७ ॥ तमश्च घोरं शब्दश्च तदा समभवन्महान् ॥ नद्यौर्नभूमिर्न दिशः प्राज्ञायंत तथागते ॥ १८ ॥ सैन्येन रजसामूढं सर्वमंधमिवाभवत् ॥ नैव तेन वयं राजन् प्राज्ञासिष्म परस्परं ॥ १९ ॥ उद्देशेन हितेन स्म समयुध्यंत पार्थिवाः ॥ विरथारथिनो राजन्समासाद्य परस्परं ॥ २० ॥ केशेषु समसज्जंत कवचेषु भुजेषु च ॥ हताश्वाहतसूताश्च निश्चेष्टारथिनो हताः ॥ २१ ॥ जीवंत इव तत्र स्म व्यदृश्यंत भयार्दिताः ॥ हतान् गजान्समाश्लिष्य पर्वतानि ववाजिनः ॥ २२ ॥ गतसत्त्वा व्यदृश्यंत तथैव सहसादिभिः ॥ ततस्त्वभ्यवसृत्यैव संग्रामादुत्तरां दिशं ॥ २३ ॥ आतिष्ठदा हवे द्रोणो विधूमो ग्निरिव ज्वलन् ॥ तमाजिशीर्षादेकांतमपक्रांतं निशम्य तु ॥ २४ ॥ समकंपंत सैन्यानि पांडवानां विशांपते ॥ आजमानं श्रिया युक्तं ज्वलंतमिव तेजसा ॥ २५ ॥ द्रोणं हृत्वा परे त्रे सुश्वेरुर्मल्लुश्च भारत ॥ आह्वयंतं परानीकं प्रभिन्नमिव वारणं ॥ २६ ॥ नैनमाशंसिरे जेतुं दानवा वासवं यथा ॥ केजिदासन्निरुत्साहाः केचित्कुद्धामनस्विनः ॥ २७ ॥ विस्मिताश्चाभवन् केचित्केचिदासन्नमर्षिताः ॥ हस्तैर्हस्ताग्रमपरे प्रत्यपि पन्नराधिपाः ॥ २८ ॥